

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

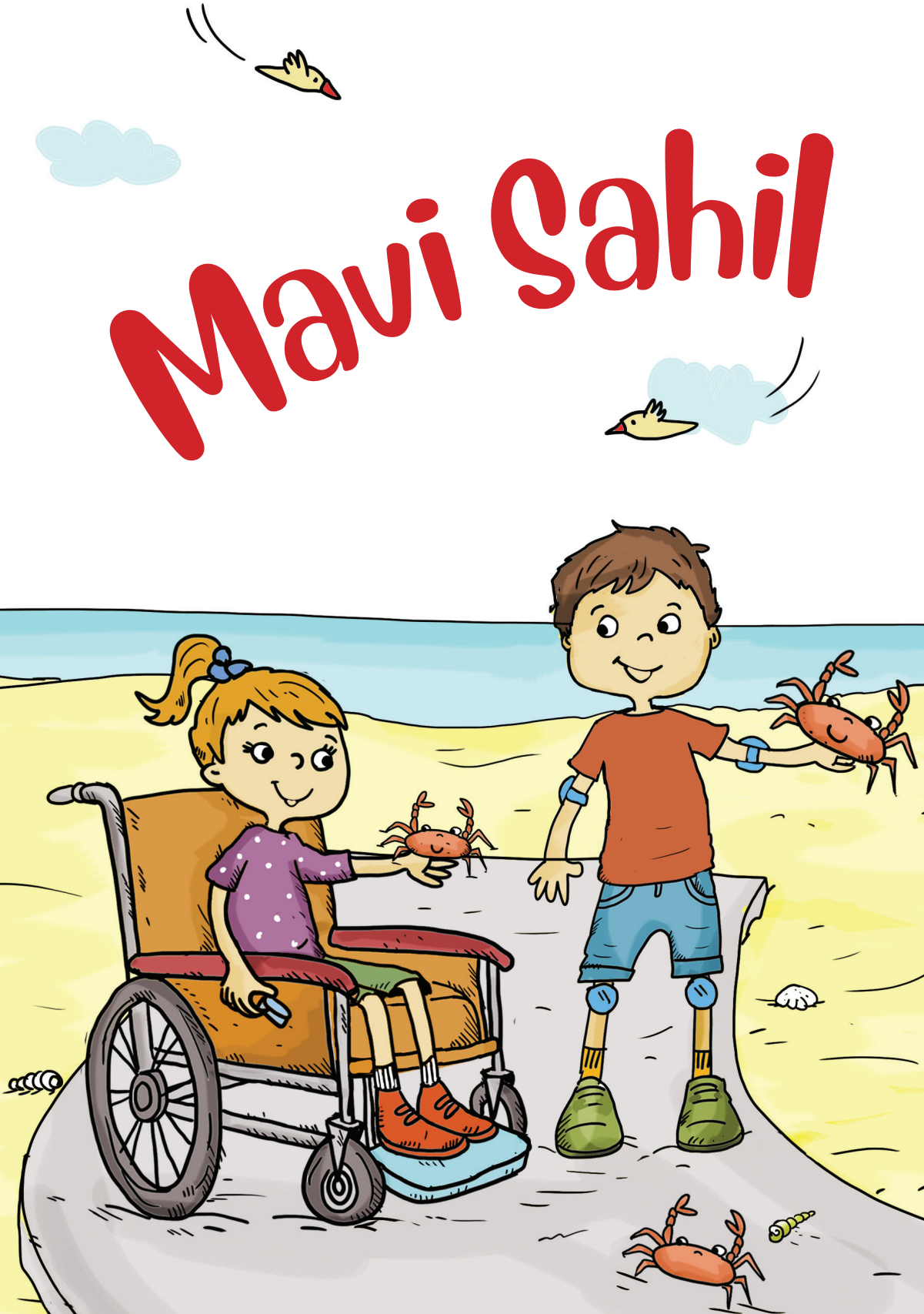

EğİTİMDE
BİRLİKTEYİZ

Mavi Sahil

Mavi Sahil

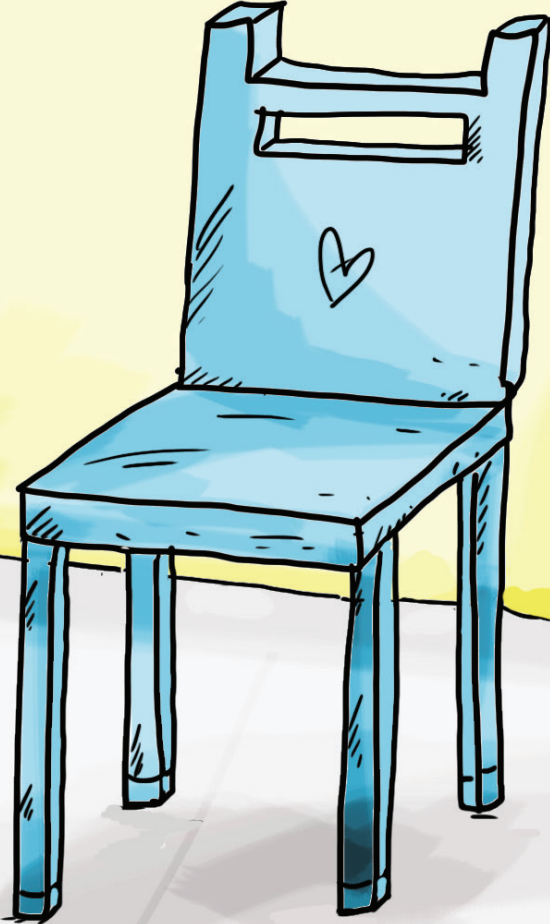

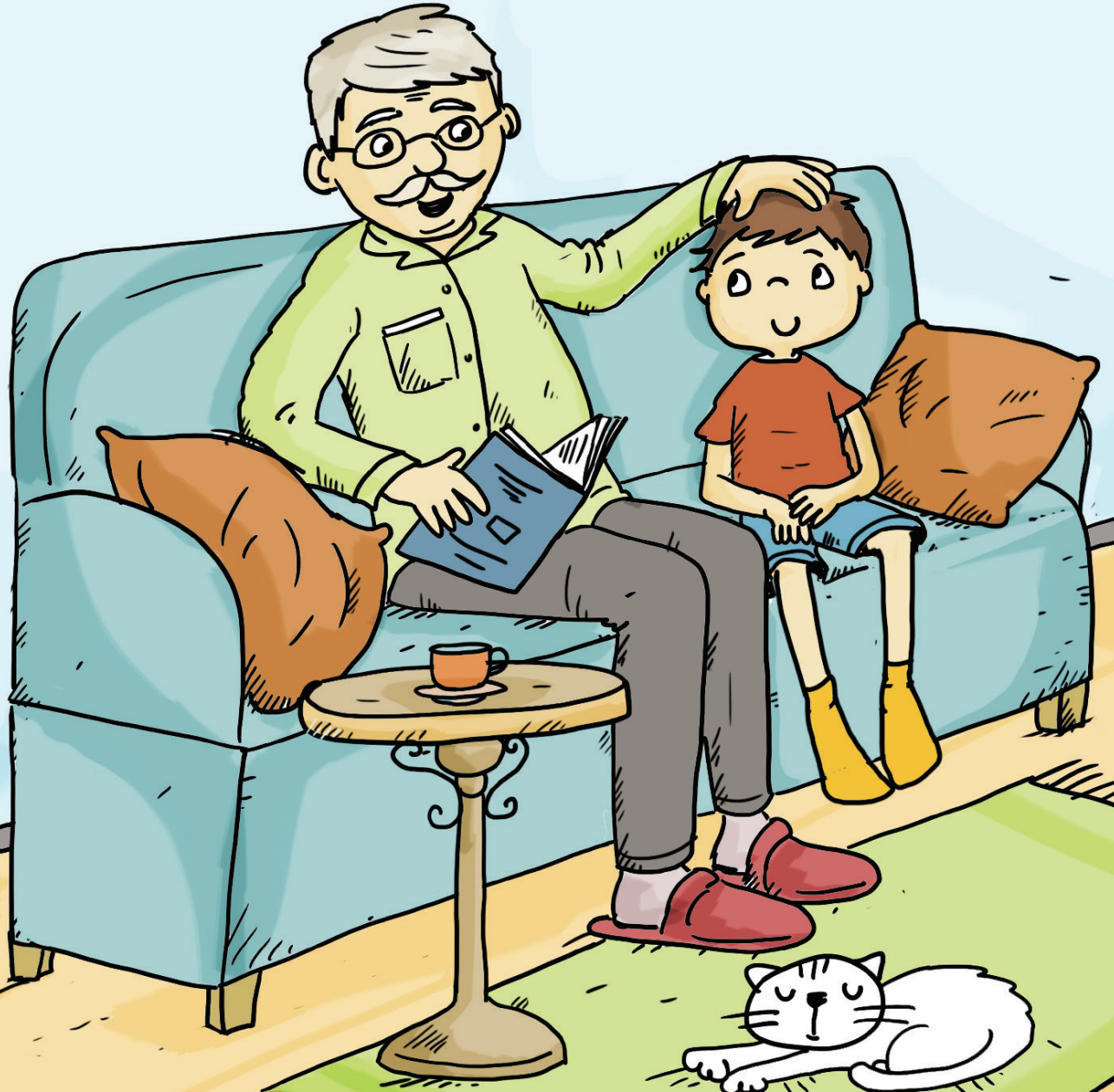
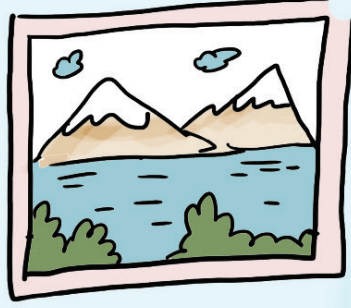

Mustafa denize girmek istiyordu. Perdeyi açtı ve denizi seyretmeye başladı.

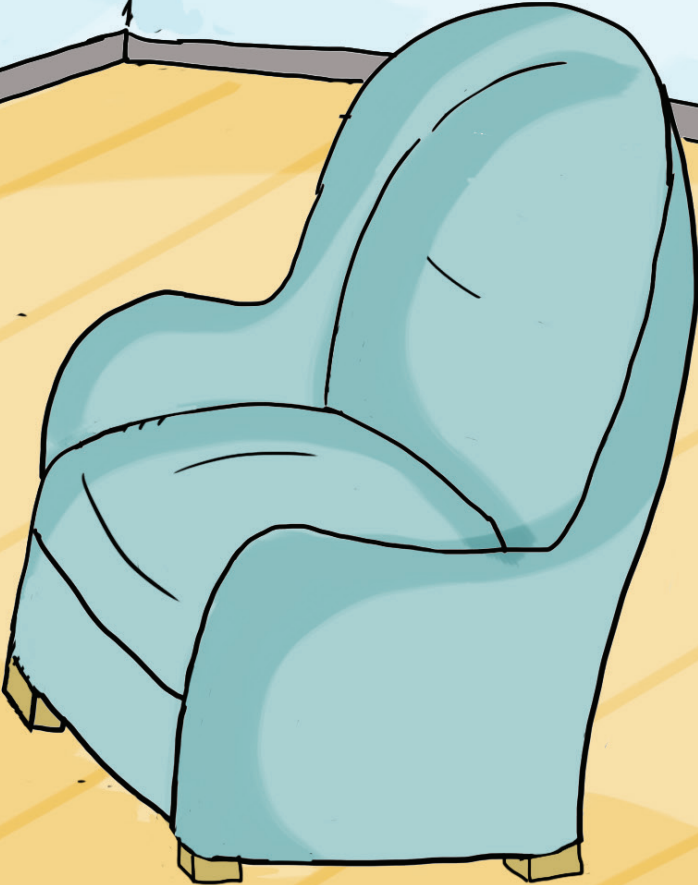
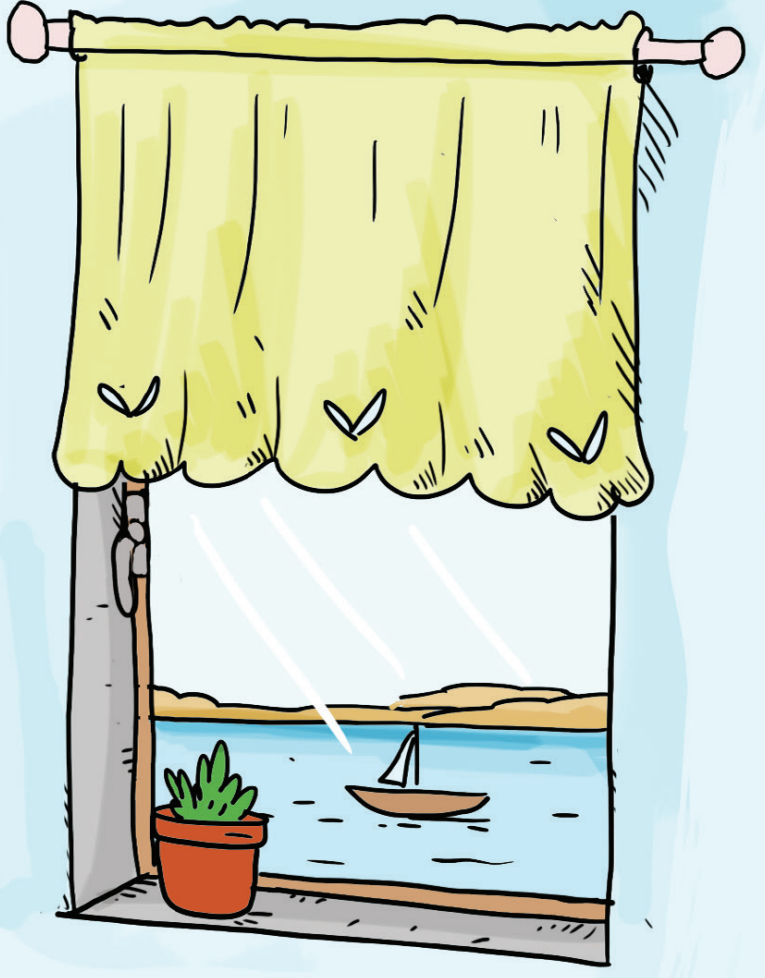
Fakat o da ne? Bu işte bir tuhafılık vardı. Sanki deniz evlerine yaklaşıyordu.

Mustafa koşarak dedesinin yanına gitti. "Dede, dede, baksana deniz çok yaklaşmış bizim eve!" dedi. Dedesi Mustafa'nın saçlarını okşadı.

"Kırk yıldır kahvemi
bu koltukta içerim
ve içerken de
denizi seyrederim.
Şimdiye kadar
denizin yaklaştığını
hiç görmedim." dedi.

Mustafa, ninesinin yanına gidip yakındı.
"Nineciğim, dedem bana inanmıyor. Ama deniz
gittikçe yaklaşıyor." dedi. Ninesi Mustafa'yı
sevgiyle kucakladı.

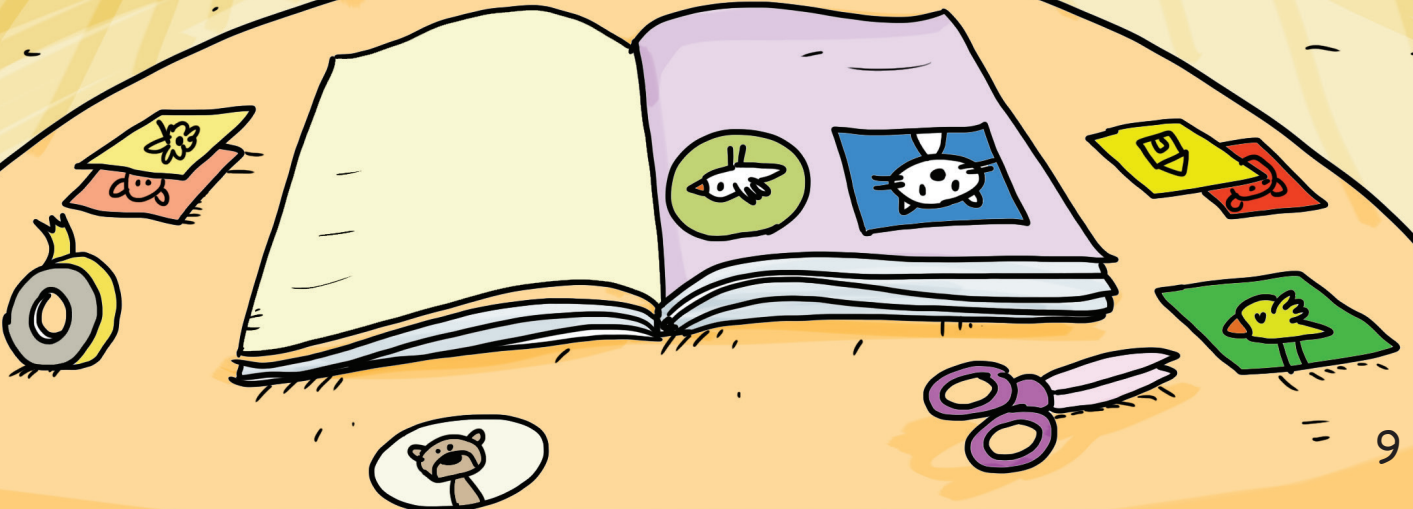
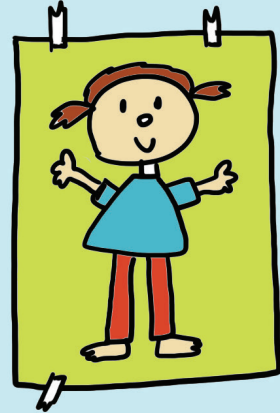
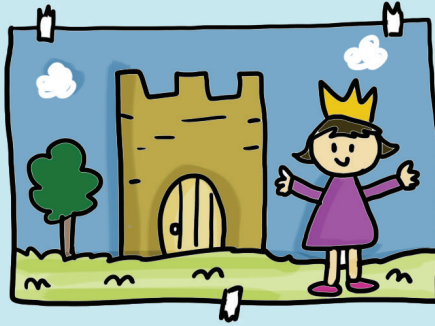
O da denizin bulunduğu yerde farklılık göremedi. "Güzel torunum, evde biraz sıkılmış olabilirsin. İstersen arkadaşlarını çağırıp dışarıda oyun oynayabilirsin." dedi.

Tam o sırada kapının zili çaldı. Gelen Zeynep'ti.

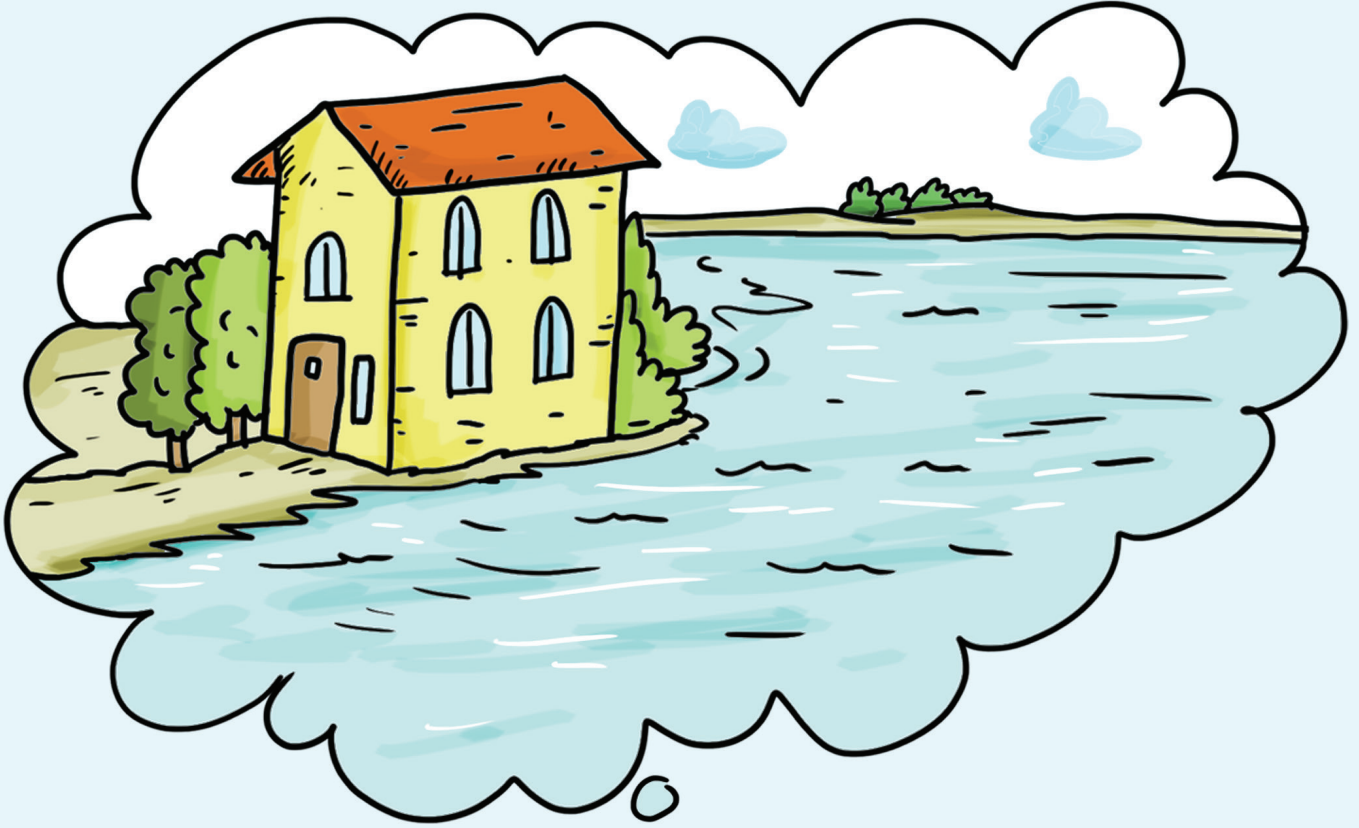
Zeynep, tam bir gözlemciydi. Her gün defterine ilgisini çeken kuşların, böceklerin, ağaçların, insanların resimlerini yapardı. Hepsinin isimlerini öğrenir, bunları Mustafa'ya da anlatırdı.

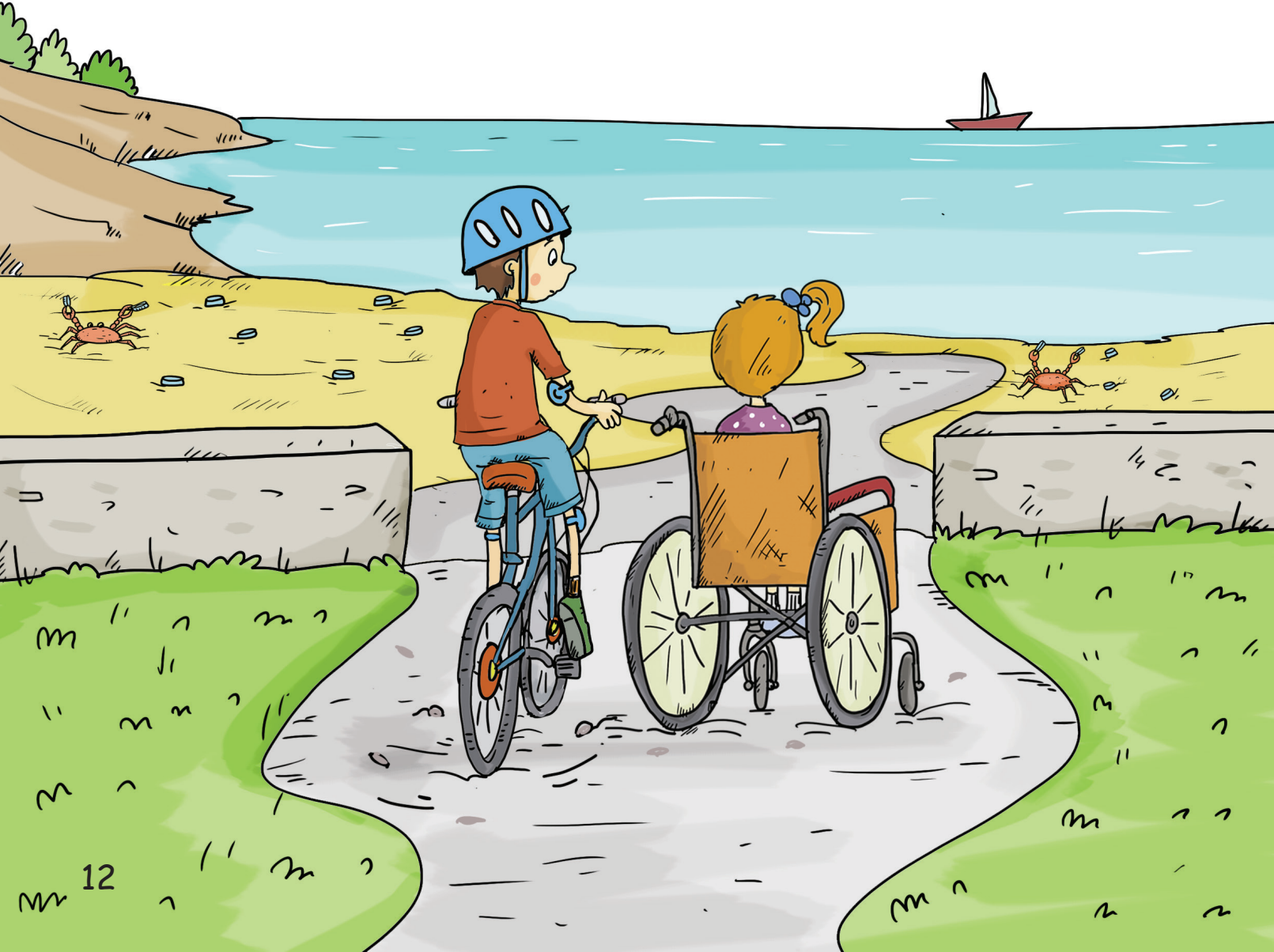
Mustafa daha bir Őey söylemeden Zeynep, "Mustafa, deniz hızla evlerimize yaklaşıyor!" dedi. Neyse ki Zeynep de denizin yaklaştığını görmüştü.

Böyle giderse deniz akşama kadar evlerinin kapısına ulaşacaktı. Bunu durdurmanın bir yolu olmalıydı.

Mustafa bisikletine bindi, Zeynep de tekerlekli sandalyesiyle onu takip etti. Ama sahile giderken çok zorlandılar.

Yol boyunca pek çok tümsek ve çukur vardı. Bunları aşmak kolay olmadı. Kırık bir cam parçası Mustafa'nın bisikletinin arka tekerleğini patlattı.

Sahile vardıklarında
Zeynep Mustafa'ya
şaşkınlıkla baktı.

Kıyı, koşturan yengeçlerle doluydu. Pek çok yengeç, bir denize bir karaya koşturuyordu. Yengeçler denizden çıkardıkları mavi kapakları kumların üzerine bırakıyordu.

Zeynep ve Mustafa kıyıya iyice yaklaştıklarında neler olduğunu anladılar.

Kıyıyı dolduran kapaklar onları yanıltmıştı.

Yengeçlerden biri Zeynep'in tekerlekli sandalyesine tırmandı. Zeynep, Mustafa'ya dönerek, "Sadece yuvalarını temizlemeye çalışıyorlarmış." dedi.

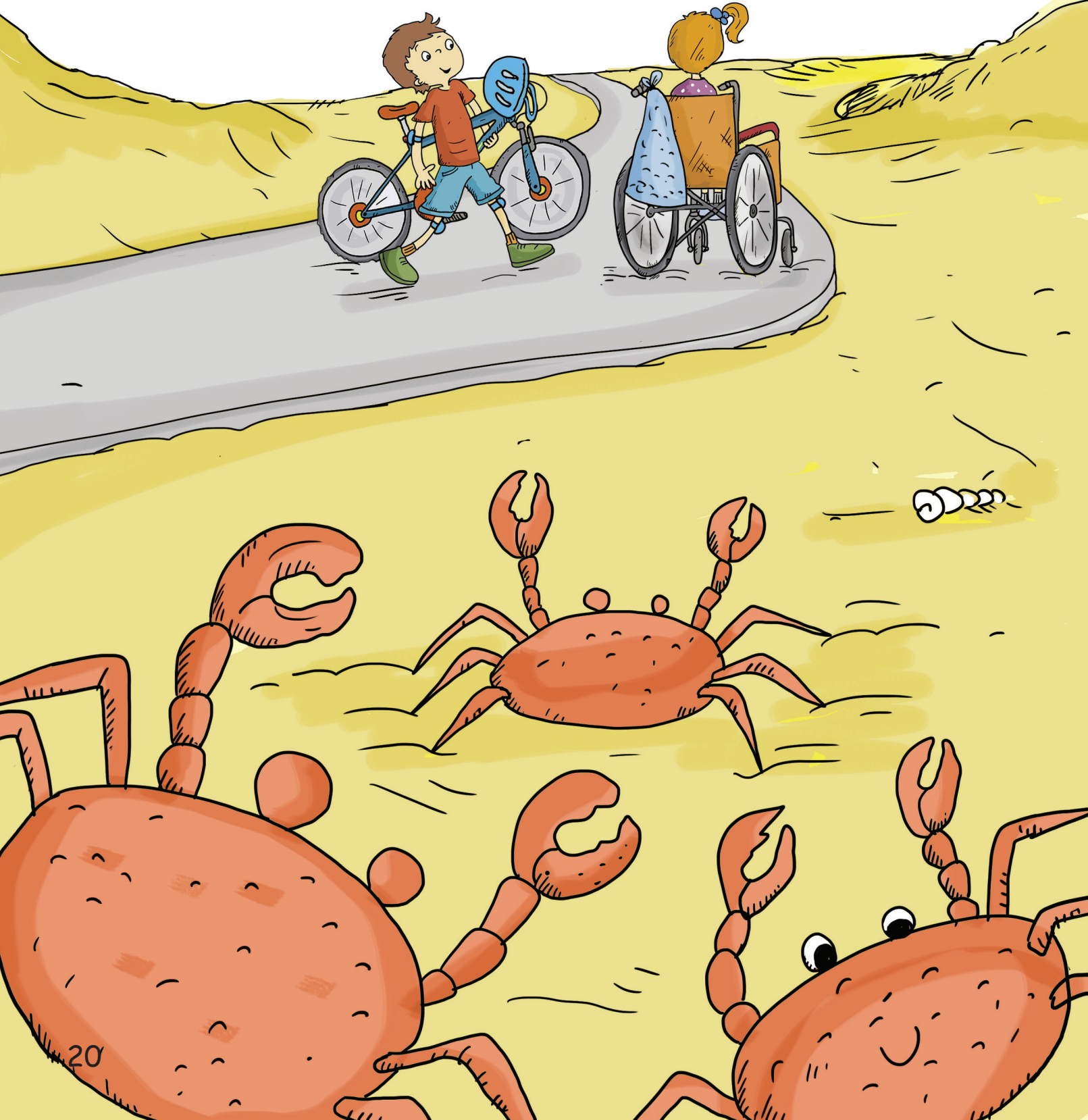
Mustafa, "Haydi biz de onlara yardım edelim."
dedi. "Harika bir fikir!" dedi Zeynep.

Zeynep tekerlekli sandalyesinin cebinden bir çöp torbası çıkardı. Torbanın bir ucunu sandalyenin koluna bağıladı.

Taşıyabilecekleri kadar kapağı torbaya
doldurdular. Sonra, başkalarına da haber verip
onlardan yardım istemek için yola koyuldular.

EĞİTİMDE BİRLİKTEYİZ

**ENGELİ OLAN ÇOCUKLAR İÇİN
KAPSAYICI ERKEN ÇOCUKLUK EĞİTİMİ PROJESİ**

Öykünün sesli betimlemesine ve
dijital haline bu karekod aracılığıyla ulaşabilirsiniz.

Bu yayın Avrupa Birliğinin ve Türkiye Cumhuriyetinin finansal desteği ile hazırlanmıştır.
Bu yayının içeriği proje uzman ekibi tarafından hazırlanmış ve hazırlanan bu içerik çalıştaylarda farklı paydaşların görüşleri dikkate alınarak düzenlenmiştir. Yayının içeriği hiçbir şekilde Avrupa Birliđi, Merkezi Finans ve İhale Birimi, Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüşlerini yansıtmamaktadır.